

UZVARA TUKSNESĪ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 1:20-23, Jāņa 9:39, Mat. 3:7-12, 4:1-10, 5. Moz. 34:1-4, Atkl. 21:10.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo Cilvēka Dēls ir nācis, lai meklētu un glābtu pazudušo.” (Lūk. 19:10)

⊞ zirdot, ka pastāvēs ienaidis starp viņu un sievu, starp viņa sēklu un sievas sēklu, sātans zināja, ka viņa nodoms sabojāt cilvēku un viņa raksturu tiks pārtraukts, ka būs līdzeklis, kas cilvēku darīs spējīgu pretoties viņa varai. Bet, kad atpestīšanas plāns atklājās pilnīgāk, sātans ar saviem eņģeļiem priecājās, ka, izraisot cilvēka krišanu, viņš ir panācis Dieva Dēla nokāpšanu no viņa augstā stāvokļa. Viņš paskaidroja, ka viņa plāns virs zemes līdz šim ir vainagojies panākumiem un tad, kad Kristus pieņems cilvēka dabu, viņš arī To uzvarēs, un viss pazudušās cilvēces glābšanas plāns tiks izjaukts.” (E. Vaita “Sentēvi un pravieši” 66. lpp.)

Šajā nedēļā, aplūkojot kārdināšanas tuksnesī, mēs varbūt tā kā nekad iepriekš redzēsīm skaidri atklātu lielo cīņu starp Kristu un sātanu, jo tā starp viņiem notika atklātībā. Sātans pasludināja pasauli par savu īpašumu, un Kristus nāca to atgūt. Atgūšanā galvenais bija glābšanas plāns. Sātanam neizdevās nogalināt Jēzu uzreiz pēc Viņa dzimšanas, tāpēc viņš izmēģināja citus veidus, lai kaitētu cilvēces atpestīšanai. To mēs varam redzēt kārdināšanās tuksnesī.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 6. februārī!

Imanuēls glābšanai

Izlasi Mat. 1:20-23! Kāda nozīme ir Jēzum dotajam vārdam: Imanuēls? _____

_____

Kāpēc Jēzus nāca uz šo zemi, lai būtu "ar mums"?

Pirmkārt, Viņš nāca atjaunot pārvaldību, ko zaudēja Ādams (Rom. 5:12, 15). Mēs varam nedaudz apjaust Jēzus ķēnišķīgo būtību, kad Viņš iedvesmoja pūļus (5000 gribēja kronēt Viņu par ķēniņu) un kad bērni dziedāja slavas dziesmas ("ozianna" ir slavas veids, kas ir vērsts uz kādu, kas izglābs tautu no tās ienaidniekiem). Mēs arī redzam Viņa varu pār radību Viņa spējā atjaunot salauztos cilvēkus atkal par veselām būtnēm (piemēram, vīrs, kas bija piedzimis aklis, un sieviete, kas asiņoja 12 gadus) un Viņa varā pār dabu, piemēram, kad Viņš apkļusināja vētru un teica vējam un vijņiem, lai paliek mierā.

Otrkārt, Viņš nāca, lai atnestu tiesu un iznīcinātu velna darbus (Jāņa 9:39, 1. Jāņa 3:8). Cik bieži mēs domājam, kāpēc ļaunums plaukst? Jēzus stājas pretī netaisnībai un no jauna pārliecina mūs, ka gals ir tuvu. Dēmoni atzina, ka Jēzum ir vara pār vijņiem. Viņi bieži atklāja Viņa patieso identitāti, reizēm pat pirms Jēzus bija gatavs to atklāt. Viņš atgriezta mieru dēmonu apsēstiem ļaudīm un atjaunoja viņu veselību, lai gan citi no vijņiem bailēs bēga.

Treškārt, Jēzus nāca pasaulē, lai meklētu un glābtu pazudušo (Lūk. 19:10) un atņemtu viņu grēkus (Jāņa 1:29). Viņš bija līdzīgs mums, lai Viņš varētu būt uzticīgs Augstais Priesteris un tā atgrieztu mūs Dievam (Ebr. 2:17). "Tikt galā ar grēku, izglābt no tā cilvēkus, dot tiem žēlastību, piedošanu, taisnošanu, godu – tas viss bija vienas vienīgas derības mērķis no paša iesākuma. Tagad tā piepildījās Jēzū Kristū." (N. T. Wright (2009-09-25), Justification: God's Plan and Paul's Vision (Kindle Locations 1462-1463: InterVarsity Press. Kindle Edition))

Visbeidzot, Jēzus nāca, lai parādītu mums, kāds ir Dievs, lai atklātu mums un vērojošajam Universam, kāds ir Viņa patiesais raksturs (Jāņa 14:9).

Kā katrs no šiem iemesliem Kristus nākšanai var un kā tiem vajadzētu uzlabot tavu dzīvi un gaitas kopā ar Kungu? _____

_____

_____

_____

Jēzus kristības

Jāņa Kristītāja atnākšanai vajadzēja radīt sajūsmu visā reģionā. Šeit bija kāds, kas izskatījās līdzīgs pravietim Elijam (Mat. 3:4, 2. Ķēn. 1:8). Viņš bija pirmā pravietiskā balss, ko ļaudis dzirdēja pēc 400 gadiem. Dievs nekad iepriekš nebija klusējis tik ilgi. Tagad Viņš atkar uzrunāja ļaudis. Acīmredzot ir jānotiek kaut kam nozīmīgam.

Izlasi Mat. 3:7-12! Kāpēc Jānis Kristītājs, iepazīstinot ar Mesiju, runā par tiesas tēmām – par dusmību, kas nāks (7. p.), cirvi, kas pielikts kokiem pie saknes (10. p.), pelavām, kas tiks sadedzinātas neizdzēšamā ugunī (12. p.)? _____

Ļaudis domāja, ka viņi dzīvo pēdējās dienās. Viņi redzēja Jāni, nākam no tuksneša un mudinām viņus iet Jardānas ūdeņos, lai kristītos. Tas mazliet atgādināja izešanu no Ēģiptes un mazgāšanos, lai būtu gatavi ieiet jaunajā Apsolītajā zemē, kur Mesija pats vadītu viņus no uzvaras pār romiešiem uz ieiešanu Dieva mūžīgajā valstībā, par ko runāja pravieši. Vismaz tā daudzi cilvēki domāja.

Bet ne Jānis, ne Jēzus nevadīja politisku kustību. Tas bija glābšanas notikums. Lūkas paskaidrojums par to, ko Jānis darīja, bija citāts no Jesajas grāmatas, kurā bija aprakstīts veids, kā Dievs sagatavoja ceļu, lai trimdinieki varētu atgriezties Apsolītajā zemē (Lūk. 3:3-6). Jeremija paskaidro, kāpēc bija nepieciešams sataisīt ceļu: lai to darītu iespējamu tiem, kas sabiedrībā ir visvieglāk ievainojami – aklajiem, kroplajiem, grūtniecēm, mātēm ar maziem bērniem – un visiem citiem, kas ilgojas atgriezties Apsolītajā zemē, lai viņi spētu to izdarīt (Jer. 31:7-9). Nav brīnums, ka ļaudis pulcējās ap Jāni. Viņos bija iedegusies cerība, ka arī viņi var būt gatavi lielajai Dieva dienai, kas drīz pār viņiem nāks.

Tomēr tas nāca tādā veidā, kā lielākā daļa no viņiem negaidīja. Nevis tāpēc, ka viņiem tas nebija teikts, bet tāpēc, ka viņi nebija sapratuši Rakstu nozīmi (Lūk. 24:25-27).

Uzticīgiem ļaudīm bija ļoti nepareizs priekšstats par to, kā notiks Kunga pirmā nākšana. Kā uzticīgi cilvēki pēdējās dienās var izvairīties no nepareiziem priekšstatiem par Viņa otrās nākšanas raksturu? _____

Akmeņi par maizi

Izlasi Mat. 4:1-3! Kas šeit notiek, un kāpēc? Kā mēs šeit redzam norisināties lielo cīņu? _____

“Kad Jēzus tika vests tuksnesī, lai sastaptu kārdināšanas, Viņu vadīja Dieva Gars. Jēzus pats neizaicināja kārdināšanu. Viņš devās tuksnesī, lai pabūtu vienatnē pārdomās par savu misiju un darbu. Gavējot un lūdzot Viņam bija jāsaprot priekšā stāvošajam, asinīm slacītajam ceļam. Sātans zināja, ka Pestītājs ir aizgājis tuksnesī, un nolēma, ka šis ir visizdevīgākais brīdis, lai Viņam tuvotos.” (E. Vaita “Laikmetu ilgas” 114. lpp.) Šeit ir dramatiskas paralēles starp ziņojumu par Jēzus kārdināšanām un israēliešu piedzīvoto, izejot no Ēģiptes. Pēc iznākšanas no ūdens Jēzus devās uz tuksnesi, kur Viņš neko neēda un tika pārbaudīts 40 dienas. Līdzīgi israēlieši gāja cauri ūdenim (Sarkanajai jūrai), iegāja tuksnesī, kur viņiem nebija maizes, un palika tur 40 gadus. Ievēro, kā tas ir aprakstīts 5. Mozus grāmatā 8:2, 3: “Atceries visu ceļu, ko Kungs, tavš Dievs, lika tev iet visus šos četrdesmit tuksneša gadus, lai darītu tevi pazemīgu, lai pārbaudītu tevi un zinātu, kas tavā sirdī – vai tu turēsi viņa baušļus, vai ne. Viņš lika tev zemoties un badoties.”

Evaņģēlija ziņojumā teikts, ka pēc 40 dienām Jēzus bija izsalcis (Mat. 4:2). Tad uzrodas kāds ar “noderīgu” padomu, kas atgādina nedaudz Ījaba mierinātājus. Tā nebija pirmā reize, kad sātans ir attēlots kā tāds, kas nāk kādam “palīgā” krīzes situācijā. Cak. 3. nodaļā ir uzrakstīts stāsts par augsto priesteri Jeruzālemes atjaunošanas laikā pēc Bābeles gūsta. Atrodies atklāsmē Dieva priekšā, kāds uzradās pie viņa labās rokas. Pie labās rokas vienmēr stāvēja visuzticamākais draugs, lai pasargātu un aizstāvētu pret uzbrucējiem. Bet uzticamā persona pie labās rokas Cak. 3. nodaļā nebija neviens cits kā “apsūdzētājs”, kas uzdevās par uzticamu draugu.

Tas pats notika ar Jēzu tuksnesī. Tas, kurš bija atnācis Viņam “palīgā”, atklāja sevi, sakot: “Ja tu esi Dieva Dēls, saki, lai šie akmeņi top par maizi.” (Mat. 4:3) Dieva eņģelim nebūtu šaubu par Jēzus dievišķumu. Atkal ievēro, ka Jēzus atbilde (Mat. 4:4) ir citāts, kas saistīts ar izešanu no Ēģiptes: “[Dievs] baroja tevi ar mannu, ko nepazini ne tu, ne tavi tēvi, – lai tu zinātu, ka cilvēks nedzīvo no maizes vien – cilvēks dzīvo no visa tā, ko saka Kungs!” (5. Moz. 8:3)

Lai arī cik svarīgi būtu nekrist kārdināšanā, cik daudz svarīgāk ir pārlicināties, ka tu, pat neapzinoties, neieved kārdināšanā kādu citu? _____

Nākamā kārdināšana

Pirmā kārdināšana ir paralēla izešanai no Ēģiptes, bet tās saknes ir grēkā krišana. Padarot par prioritāti uzticību Dievam, tā vietā, lai nodotos ēstkārei, Jēzus atguva to, ko Ādams bija zaudējis pie atzišanas koka. Tomēr lai pilnībā uzceltu tiltu pāri bezdibenim, kas bija izveidojies kopš Ādama dienām, Jēzum bija jātiek pakļautam vēl divām kārdināšanām.

Saskaņā ar Mateju, otrā kārdināšana ietvēra to, ka sātans aizveda Jēzu uz visaugstāko tempļa daļu, iespējams, uz dienvidastrumu stūri, kas pacēlās virs stāvas aizas. Atkal nāca dzelīgais apgalvojums: "Ja tu esi Dieva Dēls", kas parādīja, ka kārdinātājs nebija Jēzus draugs.

Ko sātans šeit patiesībā gribēja panākt? Vai tas kaut ko pierādītu, ja Jēzus būtu lēcis? (Mat. 4:5-7) _____

Jēzu neinteresēja lētas izrādes. Viņa uzticība Dievam bija patiesa, nevis kaut kas tāds, lai ietekmētu citus. Jēzus pilnīgā uzticība Viņa Tēvam atklājās tajā, ka Viņš atstāja Debesis un kļuva cilvēks, pacieta dusmas, pārpratumus, publisku pazemojumu un netaisnību līdz nāvei (sk. Fil. 2:5-8). Tāds bija Viņa liktenis, un Viņš bija pilnībā sagatavots tam. Viņa misija bija atgūt pasauli, ko Ādams un viņa pēcteči bija zaudējuši. Jēzū bija jātiek piepildītiem visiem derības apsolījumiem un pasaulei jāgūst iespēja izglābties.

Jēzus atkal atbild ar "stāv rakstīts", atkal citējot 5. Mozus grāmatu un atkal saistot Savu piedzīvojumu ar izešanu no Ēģiptes: "Nepārbaudiet Kungu, savu Dievu, kā jūs viņu pārbaudījāt vietā, kas saukta Masa!" (5. Moz. 6:16) Masa bija vieta, kur israēlieši sūdzējās par ūdens trūkumu, un Mozus sita pa klinti, lai to sagādātu. Izvērtējot šo piedzīvojumu, Mozus apgalvoja, ka ļaudis bija "pārbaudījuši Kungu, sacīdami: "Vai Kungs ir ar mums vai nav?!" (2. Moz. 17:7) Jēzus, protams, zināja labāk un neuzķērās uz āķa, lai gan šoreiz velns izmeta frāzi "stāv rakstīts" (Mat. 4:4, 6).

Ne vienmēr ir viegli redzēt robežas starp uzticību Dievam, ka Viņš darīs brīnumu, un iedomām attiecībā uz to, ko mēs sagaidām no Kunga, kad lūdzam. Kā tu esi iemācījies atšķirt vienu no otra? Līdzdali savu atbildi sabatskolas grupā! _____

Velna pielūgsme

Mateja versijā pirmā kārdināšana bija vērsta uz ēstkāri un otrā manipulēja ar Dievu, bet trešā bija tiešs izaicinājums pašam Kristum, Viņa ķēnišķīgumam un misijai virs zemes.

Izlasi Mat. 4:8-10, 5. Moz. 34:1-4 un Atkl. 21:10! Kāda nozīme ir "Joti augstajam kalnam", uz kurieni sātans Jēzu aizveda? _____

Spriežot pēc tā, kā Bībele lieto tēmu par kāpšanu ļoti augsta kalna galā, lai redzētu tautas, mēs varam redzēt, ka Jēzus ceļojums nebija ekskursija. Šim scenārijam ir pievienota pravietiska vīzija. No kalna galotnes Mozus redz Apsolīto zemi, kas vēlāk tiks dota, un Jānis vēlāk redz jauno Jeruzālemi. Līdzīgi arī Jēzus redz vairāk nekā tikai senās Romas pasaules valstis. Ievēro, ka sātans rāda visu vislabākajā gaismā. Viņš parāda bagātību un burvību, nevis noziegumus, ciešanas un netaisnību.

Tad sātans saka: "To visu es tev došu, ja tu nolieksies manā priekšā un mani pielūgsi." (Mat. 4:9) Tādā pašā veidā, kā sātans piemūļkoja Ādamu un Ievu, piedāvājot viņiem kļūt līdzīgiem Dievam (lai gan viņi jau bija Viņam līdzīgi), sātans uzdevās, ka viņš ir Dievs un ka pasaules tautas pieder tikai viņam, un ka par nelielu samaksu viņš to visu varētu atdot Jēzum (sk. Lūk. 4:6, salīdzini ar Ps. 2:7, 8).

Šis bija uzticības pārbaudījums. Kam galu galā uzticēsies cilvēce? Ēdenē, kad Ādams un Ieva atdeva to čūskai, viņi patiesībā atdeva savu uzticību sātānam, un tas ātri izplatījās visās turpmākajās paaudzēs. Bez tiešas dievišķas iejaukšanās lielā cīņā būtu beigusies par labu sātānam. Cilvēce un varbūt pat dzīvība virs zemes nebūtu varējusi turpināties. Likmes bija tik augstas.

Ievēro, ka Jēzus, līdzīgi kā Jāzeps gadījumā ar Potifāra sievu, neļāva ļaunumam palikt tuvu Viņam. Jēzus pavēlēja sātānam atkāpties. Jāzeps to nevarēja izdarīt, tāpēc viņš pats aizgāja no vietas, kur varēja notikt ļaunums (1. Moz. 39:11, 12). Kāda vienkārša mācība arī mums!

Visās trijās kārdināšanās Jēzus izmantoja Rakstus, lai Sevi aizstāvētu. Ko tas nozīmē mums praktiskā ziņā? Tas ir, kā mēs, saskaroties ar kārdināšanām, varam izmantot Rakstus, lai iegūtu tādas pašas uzvaras? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Lai gan visos gadsimtos var atrast rakstniekus, kas aizskar lielās cīņas tēmu, un lai gan daži evaņģēlisti mūsdienās šo tēmu apskata daudz dziļāk, nevienam nav tik dziļi attīstīts lielās cīņas redzējums kā septītās dienas adventistu draudzei. Burtisks, fizisks, morāls un garīgs konflikts starp Kristu un sātanu patiešām ir raksturīga adventistu domāšanas iezīme. Un nav nekāds brīnums. Viscaur Bībelē ir sastopama "kosmiskā kara tēma", kā par to izteicies kāds kristīgs rakstnieks, un dažreiz – piemēram, šis nedēļas tēmā par kārdināšanām tuksnesī – par šo tēmu ir runāts ļoti klajā un atklātā veidā. Labā un Jaunā cīņas ideju var redzēt pat ārpus īpaša reliģiska konteksta. Dzejnieks T. S. Eliots rakstīja: "Pasaule griežas un pasaule mainās/ Bet ir viens, kas nemainās/ Nepārtrauktā cīņa starp Labo un Ļauno." (The Complete Poems and Plays, 1909-1950 (New York: Harcourt Brace&Company, 1952), p. 98.) Vācu ateists Frīdrihs Nīče rakstīja: "Nonāksim pie secinājuma. Divas pretējas vērtības "labs un slikts", "labs un slikts" ir iesaistīts baisajā cīņā virs zemes tūkstošiem gadus ilgi." (On the Genealogy of Morals and Ecce Homo (Vantage Books Edition: Random House, Inc., 1967), 52. lpp.) Raksti kopā ar praviešu garu vairāk nekā jebkas cits atklāj šī konflikta patieso raksturu un mūžīgos jautājumus, kas tajā ir likti uz spēles.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz trešdienas jautājumu par līniju, robežu starp uzticēšanos Dieva apsolījumiem, ka notiks brīnums, un iedomību. Kā mēs varam zināt atšķirību?

2. Kārdināšanas nāk daudzos veidos, formās, izmēros, krāsās un izteiksmēs – un tās visas rūpīgi noformētas, lai aizsniegtu mūs katru tur, kur mēs atrodamies. Un, protams, dažas lietas, kas kārdina vienu cilvēku, nekārdina citu. Neņemot vērā acīm redzamos grēkus, kādi ir vēl viltīgāki veidi, kā mēs varam tikt kārdināti?

3. Pārlasi Jēzus kārdināšanas tuksnesī un pazemojumu, kam Viņš bija pakļauts. Pārdomā faktu, ka šis pats Jēzus patiešām bija "Dievs ar mums". Viņš bija tas, caur ko "visas lietas tika radītas" (Jāņa 1:3). Kā mēs varam aptvert neticamo domu par Dievu – Dievu! – kas izcieta šo baiso cīņu mūsu labā? Kam gan vēl ir nozīme, domājot par šo patiesību?